

Ministeriet nu stiller sig saaledes over for dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til mulig at gøre en Forandring i den første Paragraf ved efter Ordene: „for saa vidt der ikke findes Vandlaas“ at indsætte „eller ikke anbringes Vandlaas“, da er jeg ikke sikker paa, at det vil være heldigt. Det maa jo være saaledes, at de Vandlaase, som anbringes, hvor der ikke nu er Vandlaas, maa anbringes efter Sundhedskommissionens Raalæg, dersom denne Forandring vedtages. Det bliver jo egentlig Sundhedskommissionen, der kan give Folk Raalæg, og naar de saa ikke gøre det, lade det fremtvinge gennem Bygningskommissionen, men det vilde, forekommer det mig, være uheldigt. Jeg synes, at det vilde være meget rigtigere — i alt Fald kan jeg ikke i Øjeblikket skønne rettere — at det bliver staaende, som det staar, altsaa, at hvor der ikke findes Vandlaase, kunne de paabydes, men, efter Bestemmelsen her, gennem Bygningskommissionen. Dersom man vil give Sundhedskommissionen den Bemyndigelse, vil den selvfølgelig ikke have noget derimod, men jeg tror, at det vil volde Usikkerhed i Loven. Det er imidlertid noget, som baade den højtærede Justitsminister og det ærede kongevalgte Medlem (Ryser) maaske have en bestemtere Videnskab om end jeg.

Ryser: Forstøllen er jo den, at i det ene Tilfælde nøjes man med, hvad der her i Lovforslaget staar: En Vandlaas, som ofte er en af de saakaldte Klokkvandlaase; de kunne ogsaa have deres Fortrin, og de ere for en Del lempeligere at anstafte end visse andre Forholdsregler, der kunne træffes. I det andet Tilfælde nøjes man ikke med Vandlaase, men man skal underkaste sig de Bestemmelser, som Bygningskommissionen maatte paalægge i Henhold til det Resultat, Sundhedskommissionen er kommen til. Det maa altsaa være heldigere og lempeligere at kunne anstafte en Vandlaas, saaledes som den allerede nu findes og har været anset for nogenlunde forsvaerlig — for saa vidt en Vandlaas overhovedet kan anses for nogenlunde forsvaerlig; der haves vel næppe nogen og kan ikke paavises nogen, som ikke har sine Mangler — men, som sagt, det vil være lempeligere at anstafte sig en saadan end at underkaste sig nogle Bestemmelser, med Hensyn til hvilke det er ganske usikkert, hvori de ville komme til at bestaa. Det forekommer ogsaa mig, at Loven taber sin Strengthed, og at Vanskeligheden ved, at den har faaet tilbagevirkende Kraft, formindstes betydelig derved, at der staar, at Bygningskommis-

sionens Bemyndigelse til at forestrive Forholdsregler kun gælder paa saadanne Steder, hvor der ikke findes Vandlaase. Men der mener jeg, at det ogsaa maa forstås saaledes, som den højtærede Justitsminister sagde: „eller hvor de straks anbringes“; man kan ikke komme det nærmere. Hvis man spørger en Bært: Er der Vandlaase, og han saa svarer Ja, saa har man ikke mere med den Sag at bestille. Svarer han: Nej, men der skal straks blive anstafte en Vandlaas, saa er ogsaa i dette Tilfælde, mener jeg, enhver billig Fordring, der kan stilles, fyldtgjort, og det forekommer det mig ogsaa, at den højtærede Justitsminister tiltraadte.

Jeg skulde ikke have noget imod, at Lovforslaget, saaledes som Forholdet nu en Gang er, vedtages i dets nuværende Skikkelse. Men naar man taler saa meget om, at det især kommer visse Klasser til gode, og begrunder det derved, at Badken er sat i umiddelbar Forbindelse med Kloaker, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at det er jo ikke alle Steder, hvor der er Kloaker, og paa disse Steder er en saadan Forbindelse i alt Fald ikke til Stede. Jeg mener dog ikke, at Vandlaasene alligevel ikke skulle virke til Gavn; thi der kan ogsaa samles Urenlighed i det Rør, som Spildevandet løber ned i. Men den uheldige Forbindelse mellem Røffen og Kloak finder jo som sagt ikke Sted der. — Jeg vil imidlertid gerne slutte mig til Lovforslaget, naar det opfattes paa den Maade, som forekommer mig rimelig og retfærdig: at, hvor Vandlaas ikke findes, er Bestemmelserne opfyldt, naar den straks anstafes paa Sundhedskommissionens Forlangende.

B. Jensen: Det ærede Medlem, der først talte (Jussing), overbeviste mig ikke om, at min Betragtning var rigtig. Den Paastand, som det ærede Medlem fremkom med, idet han sagde, at det ikke vilde blive dyrere eller være mere generende, hvis det blev paabudt Gjerne i Henhold til denne Lov, end hvis det blev gjort obligatorisk, tror jeg ikke var rigtig. Hvis det nemlig bliver paabudt dem ved Sundhedskommissionen, vil det jo dog for den store Mængdes Vedkommende i en væsentlig Grad ske under en Epidemi, i hvilket Tilfælde det skal ske hurtigt, og saa vil det blive dem langt dyrere, end naar de kunne have en Arrække, f. Eks. som jeg nævnte, 5 Mar, til at indføre disse Vandlaase. Jeg har nu en bedre Tro til Kjøbenhavns Borgere, end det ærede Medlem, jeg tror ikke, at de ville vente til det sidste Øjeblik, men at de straks ville have en Følelse af, hvad denne Lov bestemmer, og